

ת"פ 55583/07 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד משה שמעון (עוצר)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-07-55583 מדינת ישראל נ' שמעון(עוצר)

ת"פ 19-08-62183 מדינת ישראל נ' שמעון(עוצר)

תיק חיזוני: 261565/2018

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל תביעות ירושלים
נגד משה שמעון (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד שרון מילר
הנאשם

החלטה

האם לאפשר קבלת הצהרת נגעת עבירה באיחור?

מחר, 20.5.2020, צפוי להישמע גזר דיןו של הנאשם.

ביום 10.5.2020 נשמעו לפני הראות והטייעונים לעונש.

ביום 14.5.2020 הגישה המאשימה בקשה רשות להגשת הצהרת נגעת עבירה לפי סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001 (להלן - **החוק**), שלא הייתה בידי טרם הדיון. בהקשר זה ציין ב"כ המאשימה, כי מספר ימים טרם מועד הטיעונים לעונש, ניסה ליצור קשר עם המתלוונת על-פי פרטי ההתקשרות שבו בתיק החקירה. לטלפון עונתה נצדעה של המתלוונת שהסבירה, כי המתלוונת היא תושבת ארצות הברית, ואינה תושבת ישראל. הנכדה "תיווכחה" בין ב"כ המאשימה למאתלוונת, ובוסףו של דבר, הגישה המתלוונת למאשימה מכתב שכותרתו "הצהرتה של ד"ג" (N.D. Statement of). (התרגום והקיצור אינם במקור) ביום 6.5.2020, صباحה תחתית המסמן מופיע שמה של המתלוונת ללא חתימה. אלא שהזהרת הגיעה לידי ב"כ הتبיעה רק לאחר מועד שמיעת הטיעונים לעונש.

הسنגור מתנגד לבקשתו, משום שלדידו, אין מדובר ב"צחירות" שכן לא נחתם, ואף אם היה נחתם, לא אומתה החתימה הנדרש; מועד כתיבת ההזהרת הקדים ב-4 ימים את מועד הטיעונים לעונש ולכן לא ברור מדוע לא הוצאה במועד הטיעונים עצמו; אף בחינת תוכנה של ההזהרת אינה מעלה ואין מורייד מטעוני הסניגור לעונש בגין למתחם הענישה ומיקום הנאשם בתחוםו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

לאחר ש שקלתי את טיעוני הצדדים, סברתי כי ניתן לקבל את הצהרת נגעתה העבירה, אם כי יונק לה משקל נמוך מזה שהיה ניתן לה, לו הייתה מוגשת במועד ועל-פי תקנות זכויות נגעי עבירה, התשס"ב-2002 (להלן - **התקנות**).

ראשית, בנגוד לטענת הסניגור, מלשון סעיף 18 לחוק ולשון תקנה 11 לתקנות, אין מדובר ב"צחירות" כמפורט בסעיף 15 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971, הדורש אימות חתימה ואזהרה ע"י המוסמך לעשות כן, אלא מדובר ב"הצהרה" בכתב, שלא כולל טפס 2 לתקנות, צריכה להיות חתוםה ע"י נגע העבירה, כשהוא מצהיר בדבריו הםאמת.

שניית, עם זאת, צודק הסניגור כי בנגוד להוראות תקנה 11 וטפס 2 לתקנות, נפל פגם בכך שההצהרה אינה חתומה חתימה של ממש. אלא שנוכח חזקת התקינות המנהלית, והעולה מהבקשה המפורטת של המאושר, אני סבור שאין לחלק את אותנטיות ההצהרה, דרך ערכתה (כתיבתה ע"י המתלוונת), והעברתה לתביעה באמצעות ננדת, לרבות הקשיים בהעברתה מחו"ל, גם שצריכה להיות חתוםה כמקובל, בכתב ידה של המתלוונת.

שלישית, תכליתה של הצהרת נגעתה העבירה היא מtan אפשרות לנגעת להשמע את קולה, כאשר שתופה בהליך הפלילי "מוחנה בהבנה ובהתיחסות לביעות הקורבנות", הוא אינטראס חיוני של מדיניות העולם לחיזוק מלחמתן בעברינות" [הצעת חוק זכויות נגעים עבירה בהליך הפליל, התשס"א-2001, **הצעת חוק 2978**, כ"ח בשבט התשס"א, (21.2.2001)]. מדובר בזכות מהותית המתאננת עם זכותו של הנאשם להליך הוגן, ויש לה חשיבות בהבאת מרבית הקולות לפני בית המשפט, האמון על שיקילת מירב השיקולים הרלבנטיים בעת גזרת העונש. מזוית ראייה זו, בהתחשב בתגובהו המנוחת של הסניגור גם לגופה של ההצהרה, נדמה כי נשמר גם האינטראס של הנאשם להגיב על הראייה האמורה.

נוכח האמור, אני מקבל את ההצהרה, גם שהמשקל שיינתן לה נמוך. ככל שהצדדים יבקשו להשלים טיעוניהם מחר בהקשר זה, הדבר יתאפשר.

נא לשולח לצדים בדחיפות.

ניתנה היום, כ"ה אייר תש"פ, 19 Mai 2020, בהעדר הצדדים.